

فوتبال خارجی

اعتماد بارسا به بازیکن خودی

بارسلونا در روزهای اخیر تصمیم گرفته به فیلیپه کوتینیو اعتماد کند و برای جذب رایگان خوان ماتادر تابستان اقدام نکند. به گزارش میگل ریکو از موندو دپورتیوو، خوان ماتا ۳۰ ساله هشت سال است که در لیگ برتر توپ می زند. او در تابستان ۲۰۱۱ از والنسیا به جلیسی پیوست و در این تیم ۱۳۵ بازی انجام داد. باروی کار آمدن مورینیو، او مجبور به جدایی از جلیسی شد و در ژانویه ۲۰۱۴ راهی منچستر یونایتد شد. قرار داد او در تابستان به اتمام می رسد. ماتا در زمینه ملی قهرمانی اروپا و دنیا را با اسپانیا در کارنامه دارد. اخیرا یکی از ایجنتهای ماتا به بارسلونا پیشنهاد جذب رایگان موکلش در تابستان را داد. البته واضح است که باید به او پاداش امضای قرارداد پرداخت شود. ماتا بازیکنی عالی است که به راحتی می تواند در پست کوتینیو بازی کند. کوتینیوی که هنوز نتوانسته انتظارات را برآورده کند. در واقع او در مقطع کنونی آن بازیکنی نیست که بارسا حاضر شد ر کورد نقل و انتقالاتش را برای خریدش بشکند. اتفاقات جالب همزمان رخ داد. در انگلیس از تمایل جلیسی به ارائه پیشنهادی بالغ بر ۱۰۰ میلیون یورو برای کوتینیو خبر می دهند! ایچنت ماتا به دفتر بارسلونا می آید تا موکلش را که هم پست کوتینیو است پیشنهاد بدهد و در عین حال بارسا با کوتینیو جلسه ای می گذارد تا مشخص شود دلیل عملکرد پایین تر از انتظار او چیست. این ملاقات صورت گرفت و خروجی آن، خوش بینی بارسلونا بود چون کوتینیو اعلام کرده می تواند ورق را بر گرداند. نمود عینی نتیجه این جلسه را در کنفرانس مطبوعاتی پس از بازی با ژیرونا و آورده دیدیم. جایی که وینگر برزیلی یک نمایش ناامید کننده دیگر داشت ولی مربی بار سادر مقام دفاع از او بر خاست و از شهادت کوتینیو و ریسک پذیری بالايش گفت. واقعیت این است که والورده به کوتینیو اعتماد دارد و باشگاه هم همین طور.

نمی دهد و معادله های خاص خودش را دارد. اگر قرار باشد هر کشوری که شرایط بهتری دارد، کشورهای در حال توسعه را در زمین فوتبال شکست بدهد که دیگر چیزی به نام «قایت» در این رشته ورزشی معنا پیدا نمی کند. اگر کشوری مثل ولز، انگلستان را از جام جهانی کنار می زند، اگر هندوراس می تواند ایتالیا را غافلگیر کند، اگر آرژانتین از کشوری مثل هلند رد می شود، اگر کشوری مثل اسپانیا، آلمان را شکست می دهد، پس پیروزی ایران مقابل ژاپن نیز کاملا محتمل و شدنی است. ما در فوتبال، هیچ چیز کم تر از سامورایی ها نداریم. پس بهتر است خودمان را با تئوری های مربوط به شکست قطعی، خوار و خفیف نکنیم. البته که شرایط اقتصادی و وضعیت جامعه، روی تیم های ملی تاثیر می گذارد اما این تیم ها الزاما بازتابنده شرایط کشور نیستند. حتی اگر مادر نگاه اول از کشوری مثل ژاپن ضعیف تر باشیم، برای جبران این ضعف به سراغ مربی خارجی رفته ایم و دستمزد بالای او را پرداخته ایم. اگر قرار است ایران در هر شرایطی مقابل کشوری مثل ژاپن بازنده باشد، دیگر چه نیازی به جذب مربی خارجی خواهد بود؟ ماشکست خور دیم و این، حقیقتی است که نباید در سایه تحلیل های غیر منطقی بماند.

آنها اهالی فوتبال در کشور را به چند تکه مختلف تقسیم نکرده بود و در طول جام، مشغول مذاکره با یک تیم دیگر نبود. اصرار سلبریتی ها برای نمادگرایی دیوانه وار و ربط دارن مسائل بی ربط به هم، حقیقت ماجرا را عوض نمی کند. ما به یکی از بی ستاره ترین نسل های تاریخ فوتبال ژاپن باختیم و نه این شکست در آموزش و پرورش، نه در وزارت فرهنگ و نه در نهاد خانواده، بلکه در خود زمین فوتبال رقم خورد. در همین محدوده سبزرنگ، آنها که امروز پیروزی ژاپن را به خلق و خوی خاص مردم این کشور ربط می دهند، چه توضیحی برای دقایق پایانی دیدار این تیم با بلژیک در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه دارند؟ همین ژاپن که امروز نماد هوش و ذکاوت و دوندگی است، آن روز به جای تکه داشتن مسابقه و کشیدن کار به وقت های تلف شده، با همه نیروها برای زدن یک ضربه کر تر جلورفت و در ضد حمله به سادگی تسلیم شد. آیا در آن مسابقه، ژاپن متعلق به کشور دیگری بود؟ آیا آن فوتبالست ها «ژاپنی» نبودند؟ تیم ملی در مرحله قبلی جام ملت ها، چین را با سه گل شکست داد. آیا این برد به آن معنی است که کشور ایران به لحاظ اقتصادی و اجتماعی از چین بهتر شده است؟ فوتبال هر گز به چنین حساس و کتاب هایی گوش

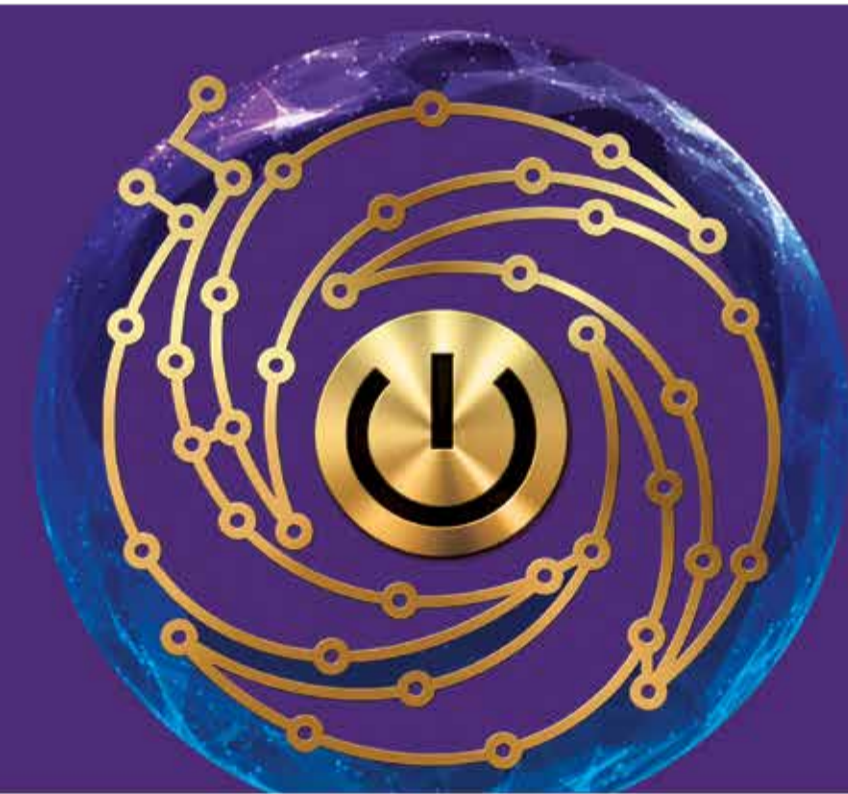
حتما یک فلسفه طولانی فرهنگی - اجتماعی مطرح شود. مهره های تیم ملی، زیاد به داور اعتراض می کنند و این عادت است که از نیمکت تیم به آنها منتقل شده است. کار لوس کی روش علاقه زیادی به ایجاد تنش در کنار زمین دارد و این رفتار به تدریج به بازیکنان تیم نیز سرایت کرده و از سوی آنها در زمین پیاده می شود. همین نفرت با وجود «ایرانی بودن» ممکن بود با یک مربی آرام تر، دست به اعتراض نزنند و در آن صحنه خاص از مسابقه با ژاپن، به جای تعقیب داور به دنبال توپ بروند. ما به ژاپن شکست خوردیم، چرا که در زمین فوتبال برتر از این تیم نبودیم. چرا که سرمربی مان با یک ترکیب دفاعی به زمین رفت و نتوانست از حصار محافظه کاری خارج شود. ما قافیه هستیم اما مهاجم حریف، توپ را دنبال می کند تا با یک ارسال سرنوشت ساز، اولین گل سامورایی ها را بسازد. البته که ژاپنی ها مردمی سختکوش و جان سخت هستند و ایرانی ها به «توجیه» و اعتراض خو گرفته اند اما تا کسی قرار است تحلیل هایی از این دست، در فضای فوتبال مورد استفاده قرار بگیرند؟ آن چه در نبرد با سامورایی ها اتفاق افتاد یک «شتباه» بزرگ بود و اشتباه هموار در هر مسابقه فوتبالست ها را تهدید می کند. دلیلی وجود ندارد که برای هر اشتباه،

هرشته ورزشی علاقه مند می شوند، پای آموزش و پرورش، فرهنگ، اجتماع، ورزش همگانی، وعده های غذایی و آکیرا کورو ساوا را وسط کشیده اند تا به یک نتیجه تاریخی برسند. اینکه اساسا هیچ کس نباید «انتظار» پیروزی ایران برابر ژاپن را داشته باشد. «این عکس خود ماییم». چهره های شناخته شده زیادی این جمله را پای تصویری از مسابقه تیم ملی با ژاپن نوشته اند. لحظه ای که در آن مدافعان تیم دست از تعقیب مسابقه برداشته اند و مشغول اعتراض به داور

در سریال شهر زاد شخصیتی وجود داشت که هر وقت با تئوری عجیب و جمله غیر منتظر های روبه رو می شد، تکیه کلام همیشگی اش را تکرار می کرد: «خارجی حرف می زنی!» حالا این جمله، حکایت هواداران تیم ملی و تحلیل های «سلبریتی ها» از شکست مقابل ژاپن است. جماعتی که معمولا در طول سال فوتبال نمی بینند و به صورت فصلی و مناسبتی به این

آرپاوری

همراه بانک

شعب دیجیتال

همراه پرداخت

بانک ایران زمین بانک دیجیتال